

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil blot takke hr. Chr. Christensen for præciseringen. Jeg forstod det sådan, at hr. Chr. Christensen ønskede at understrege, at meget kunne tyde på, at opfattelsen var rigtig, men at det ikke var muligt på nuværende tidspunkt at afgøre, om det var rigtigt eller det ikke var det.

Og så skal jeg blot til allersidst konstatere, at hr. Ingolf Knudsen altså ikke fra folketingets talerstol følte trang til at komme med de nødvendige beviser for sin påstand i bemærkningerne.

Poul Boeg (CD):

Jeg mener at måtte forstå den sidste bemærkning, som fru Ritt Bjerregaard kom med, således, at hun efterlyste det, hun var inde på i sit første indlæg, hvor hun klart gav udtryk for, at hun gerne ville have nogle konkrete eksempler på, at der var nepotisme på læreanstalterne. Hvis det er dette, der sigtes til, og sådan forstår jeg det altså, vil jeg blot gerne have lov til at sige, at det forekommer mig, at det må være berettiget og naturligt at give udtryk for visse ting, uden at man skal være pligtig at lægge konkrete eksempler på.

Det forekommer mig i denne forbindelse eksempelvis naturligt at tænke på den debat, vi for ret få dage siden havde her i tinget, hvor der var uoverensstemmelse mellem fremskridtspartiet og justitsministeren om, hvorvidt man kunne offentliggøre den såkaldte bagmandsrapport, og hvor grunden til, at man ikke ønskede at offentliggøre den, netop var den, at man ønskede at værne visse personer og individer, der var nævnt ved navn. Denne beskyttelse må de enkelte have krav på, og hvis der f. eks. er tale om konkrete tilfælde af nepotisme, ville det vel være lidt ubehageligt for de pågældende, der havde nydt godt af den, hvis de blev nævnt. Den omstændighed, at man ikke nævner navne, kan derfor efter centrum-demokraternes opfattelse ikke tages til indtægt for, at det, der her siges, ikke er rigtigt.

Som fru Ritt Bjerregaard og tinget ved, arbejder jeg selv på Københavns universitet og har drøftet disse problemer med forskellige lærere på universitetet, og dér var der netop en dag en kollega, der på tomandshånd i en fortrolig samtale sagde til mig: Ja, det

kan jo ikke nytte at fragå, at der er en nepotisme, for det er der fra tid til anden.

Men jeg må da på den anden side gå ud fra, at fru Ritt Bjerregaard ikke ville forvente eller forlange, at jeg skulle stå her på folketingets talerstol og ved navn citere den pågældende. På den anden side må jeg vel også være berettiget til at gå ud fra, at fru Ritt Bjerregaard ikke på nogen måde vil betvivle rigtigheden af min udtalelse, når jeg kommer med den på denne måde.

Kort sagt vil jeg gerne sammenfatte disse betragtninger i, at der må være visse synspunkter, som man kan have lov til at fremføre, uden at det kan forlanges, at der skal føres videnskabelige eller på anden måde konkretiserede beviser for deres rigtighed.

Jeg vil da i øvrigt runde det af med at sige, at den avislæser, der igennem en tid har fulgt med i den meget intense avisdebat, der har været om disse spørgsmål, har vist i og for sig også inderst inde en fornemmelse af, at der ikke er nogen grund til at betvivle rigtigheden af det, der her er sagt.

Freddy Madsen (DKP):

Der er naturligvis ingen som helst, som kan pålægge hr. Poul Boeg eller andre at bevise deres påstande i denne sal. Men det, som forekommer mig afgørende, er, om man kunne sandsynliggøre, at det system eller den styrelseslov, vi har på nuværende tidspunkt, skulle fremme tendenserne til nepotisme. Det har jeg lidt svært ved at se. Medens det under det tidligere professorale styre i høj grad var enkeltmandsavgørelser, der afgjorde ansættelserne ved læreanstalterne, er det altså nu bredt sammensatte studienævn bestående af både lærere og studerende. Jeg har lidt svært ved at se, hvilke ting i denne styrelseslov, som skulle kunne fremme nepotisme. Derfor synes jeg, det er et ret rimeligt krav, at man må kunne om ikke føre bevis for så i hvert fald sandsynliggøre sine påstande. Det forstår jeg man ikke kan.

Poul Boeg (CD):

Jeg vil blot lige have lov til at gøre den foregående ærede taler opmærksom på, at det er en misforståelse at tro, at afgørelserne tidligere blev truffet som enkeltmandsavgørelser. Det har altid ved universiteterne været sådan, at når der skulle foretages